

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:
belső farkasutczában 81 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer n. m. Vasárnap, Kedden, Csőtörtőkön és Szombaton.
{ Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábsorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr., negyedszor 4 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik. }

KIADÓ-HIVATAL:
Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, jan. 14-kén 1862.

(D) A legutóbbi napok nem igen voltak gazdasági politikai eseményekben. A mióta a Trentkér-dés el van békülve, az óta összementek mindazon kombinációk, melyeket a titkon és nyilvánosan működő politika arra épített; s a keleti kérdés is, mely akkor kezdett gyuladózni, szép csöndesen elaludott, csak kisszerű belforrongás apró mozzanataiban látja utolsó pislogását.

Tél van, alszik a természet, s tán alszanak el vele a politikai események is, habár a múlt év bizony nem igen kényelmes ágyat hagyott hátra az emberiségnek.

Mindenestre azon nem tényező csend, mely a politikai élet süket-némáságában jelentkezik, egy oly meddő állapot, mely magánál a politikai hánykodásnál is kellemetlenebb; oly állapot ez, mintha a hatalmas szónokot izgató beszédjének leghatásosabb pontján ragadnák torkon, s vinnék a börtön falai közé. Annyi eszme, annyi ellenmondó szó maradtot lelkében, agyában, és nincs kinek kibeszélje.

Mily boldog most, a ki a jó bécsi németek flegmájával bír; a kik serőkkel s egy-egy napi witzzel jól beérik. Vajjon miért is tűnődnek más nemzetek azon kérdések felett, melyek már-már a tudorok experimentationának kizárólagos körébe kezdenek tartozni?!

Minden politikai élénkségre kezd megint azon kellemetlen hamv huzódni, mely az ellobogott tűznek szénmaradványait bevonja, s titkos működésére bizza a természetnek, s a kedvezőbb szeleknek, hogy az elfojtott gyuanyagok talán még nagyobb erővel fellobbanjanak; de homály van a tájékon, s a működés folyamatát többé látni nem lehet.

Elég gyuanyag van a földkerekségén is; s az ily szünetek a minőt most is előállani látunk, valóban egyedül alkalmasok arra, hogy ügyes és jó akaratú kezek által az ily gyuanyagok egy újabb felszítás elől eltávolíttassanak. Ha ilyenkor a jó akarat önként megteszi azt, a mit később a fenyegetésnek, viharának kell kicsikarnia: az emberiség apránként visszahelyezhető azon biztos békés állapotba, hol minden nemzet saját dolgai után láthat, saját jólétének eszközeit keresheti, s a vezérkedő észnek megnyitja a szabad mezőt.

És pedig ez idő bekövetkezése volna a legkívánatosabb. Szinte másfél évtized óta hord már az emberiség nehéz sebeket, s az élet azon kinos nyugalanságát, melyet a folytonosan izgatott állapot idéz

elő; de a kormányok és népek közt még mind nincsen elég közelítés.

A dolgok ily helyzetében meddők és érdektelenek a politikai hírlapok is, ha csak a politikai kérdések helyett nem térnek át a gazdasági fejtegetésekre, s nem kezdenek tanácsokat adni a marhák kitelelésére, s az idegen éghajlatu növények átplántálásaira vagy a már beragadtak kipusztítására nézve.

Szász atyánkfiai azonban e részben boldogabbak mint mi; ők az általuk tavaly indítványozott Interessen-vertretung eszméjének korát kezdik előérezni; azon tabula rasa, melyre minden utca-politikus egy-egy új állam-rendszert kívánt ráépíteni, megint kecsgetti századunk ezen Lyeurgjait. Megtesznek minden projectumot, csak azt nem, a mi meg van írva a törvényben, s a mit évszázadok egyedül bizonyítottak be gyakorlatiasnak.

Igy már Erdélyt újból kezdik felosztogatni; a partium elszakítása által oly kicsinyfolyt vált országot igyekeznek egész ad minimum megoldani, s megannyi nemzetiségi területet faragni ki belőle, megannyi kis ország jogával. Így a „Herm. Ztg.“ közlebből az ausztriai új állam eszméjéből indulva ki, Erdélyből egy kis ausztriai birodalmat indítványoz, melynek egyes nemzetiségű területeinek gyűlései legyenek olyanok, mint az ausztriai tartományok Land-tagjai, közös országgyűlése pedig legyen olyan az általános ország belügyeire nézve, mint a birodalom Reichsrathja, míg végre aztán Land-tagostól Reichsrathostól olvadjon bele a magasabb politika kérdéseiben a Reichsrathba.

Mennyi mindent fognak még építeni homok alapokra?

Államköltségvetés 1862-re.

A birodalmi tanács alsóháza által kiküldött bizottság a napokban összeült, hogy a pénzügyi előterjesztvény felett tanácskozzék. A költségvetés előterjesztése, mint általában várják, a birodalmi tanácsban közelebbről megőrtendő, a viták legelőkelőbbikét s legfontosabbikat idézendő elő. Addig is lássuk az államháztartás körül minő gazdálkodás folytatódik. A fedezendő költségek következők:

A hadügyminiszterium. Nyugdíjfizetések 982,900 ft, a német szövetségi várak fenntartása és élelmezése 925,700 ft, szükséglet önkényesek és helyettesek számára 1,282,200 ft, középponti igazgatás kiadásai u. m. a császár főhadsegédi karának 78,643 ft, hadügyminiszterium 646,500 ft, táborok 208,851 ft, tábori vicariatusság 13,590 ft, katonai másodhírság 90,336 ft, országos katonai főparancsnokságok 1,016,133 ft, várkormányosság Mainzban 43,595 ft,

tábori főparancsnokságok (superiorate) 14,255 ft, országos katonai bíróságok 71,547 ft, helyőrségi lelkeszségek 28,236 ft, helyőrségi bíróságok 78,518 ft, tartományi szerkesztési parancsnokságok 76,398 ft, vizsgáló hadbiztoságok 266,525 ft, városi és várparancsnokságok 415,147 ft, dandárcsapat-parancsnokságok 453,753 ft, 15 hadosztály parancsnoksága 139,350 ft, hadtestparancsnokságok administratio nélkül 86,780 ft, a hivatalok költsége általában 120,000 ft, hadi pénztárak 123,698 ft, élelmi raktáraknál személyzeti költség 655,019 ft, kezelési költségek 724,000 ft; ruházati bizottság személyzetének 430 186 ft, igazgatás 220,160 ft, ágyraktárak 372,600 ft, pattantyus-hadszertári személyzet 1,010,479 ft, fegyvergyártás 300,000 ft, általános felszerelés 2,273,200 ft, löpor 1,400,000 ft, szerkesztési anyag-raktáraknál személyzet 75,272 ft, anyag 80,000 ft, utaszáti hadszertartási személyzet 29,969 ft, anyag 67,500 ft, csapatszallítási gyűlházak 61,190 forint, helyőrségi kórházak 1,604,145 ft, csapatkórházak 839,331 ft, katonai fürdők 29,049 ft, gyógyszerári személyzet költségei 92,638 ft, igazgatás 110,000 ft, fegyverszárad 118,916 ft, katonai ménessék 2,092,159 ft, ménes felügyelőségek 599,733 ft, genieigazgatóságok 543,568 ft, építészigazgatósági kiadások 1,232,787 forint, várak és épületek jókarnban fenntartása 2,000,000 ft, geograph. intézet 115,994 ft, hadi levéltár 32,282 ft, a katonai hírlap szerkesztősége 10,000 ft, rokkantak házainak igazgatóságai 68,062 ft, tiszték 143,854 ft, közlegények 439,994 ft, katonai nevelőházak 134,175 ft, főnevelőházak 263,517 ft, iskolázó századok 254,994 ft, kadétintézetek 151,160 ft, akademiák 436,177 ft, tanintézetek 512,544 ft.

Gyalogsorkatonaság 80 ezred 21,786,752 ft; Vadászok: 8 zászlóalj császárvasdász, 32 zászlóalj tábori vasdász 4,331,394 ft. Lovasság: 12 vészes-ezred, 2 dragonyos-ezred, 12 huszárs-ezred, 12 dzsáds-ezred, 2 önkényes huszárs-ezred, 1 önkényes dzsáds-ezred 13,687,134 ft. Tábori tűzértség 5,474,203 ft; tengerparti tűzértség 363,165 ft, röppentyűk 365,707 ft, technikai csapatok: 2 mérnökari-ezred 957,462 ft, 6 utász-zászlóalj 656,047 ft, 10 egészségügyiszázad 283,249 ft. Szerkesztés 105,731 ft. — A hadsereg általános kiadásai: állandólag vezényelt tábornokok az udvarnál 33,560 ft, a testőrségnél 76,890 ft, szolgálaton kívül levő tábornokok 52,144 ft, ki-egészítő és szabadságoltatók szállítmány-parancsnokságok 837,780 ft, élelmezése a 3 ezredhez bejáruló szabadságoltaknak 632,000 ft, központosítási kiadások 1,000,000 ft, titkos kiadások 20,000 ft, nyomonközlési költségek 100,000 ft, erődítvényi építkezések 2,221,000 forint, katonai épületek 2,067,000 ft, házbérek, lovagiskolák, gyakorlati és lövész helyekért 32 ft, a pesti lánchíd használatáért 36,712 ft. — Az orvosi kar újból szervezése 163,680 ft. — Határőrség: igazgatási költségek 2,700,681 ft, határőrsapátok otthon 2,307,347 ft. — Ki nem mutatható rendkívüli kiadások: általános felszerelések 1,780,000 ft, számfellettiek díjai 3,880,296 ft. — A hadügyminiszterium saját jövedelmei 7,390,400 ftot tesznek.

Legnagyobb budget a hadügyminiszteriumé 180 milliónyi roppant költséggel.

Államminiszterium. Közigazgatás a német-szláv tartományokban 9,892,778 ft, fegyintézetek 1,474,611 ft, or-

TÁRCZA. JUDITH TÖRTÉNETE.

IV.

(Folytatás.)

Judith nyugalmának látására Kecseti kedélyében az addigi grombaság sértő és gyilkoló gúnynyá változott. Kinos volt ez utatársaság; de e gyűlölemnek is vége szakadt, midőn végre a Királyhágónál Kecseti elvált a nőktől azon ígérettel, hogy három hónap múlva utánok jöved, ha addig valamely titkos levél vagy izenet által nem fogják őt sötétebb s lesújtóbb fellépésre kényszeríteni.

V.

Judith száműzetése végét érte. A nők legjobbnak látták engedni a fölöttük zsarnokoskodó ifju kívánságának, s bevárni az időt, míg ő határozand a felett, hogy Kibédre visszatérjenek.

De Judith magatartása néhány hó múlva távollétük után mind különösebb lett, olykor szorongó aggalm, olykor elröppenő öröm tűnt tel arcán. Maróthira gyakrabban gondolt, gyakrabban emlegette őt anyja előtt, s számlálta a napokat, melyeknek még el kell tűnni, hogy a szeretett ifju férfikorát elérje s kiragadjja őt a kegyetlen Kecseti hatalma alól.

Mily szerencsésnek érzé olykor magát azáltal, hogy alkalma volt hű cselédje által

Maróthit értesíteni azon levél természetéről, melylyel Kecseti célja volt, a közte s Maróthi közti viszonyt, ha csak egy időre is, széttegni. Egy időre? Talán örökre? Talán tudta az ármanys ifju Maróthinak azon elhatározását, hogy ha Judith kezéhez többé reménye nem lehet, a polgári ruhát egyházzal szándékozott fölcserélni? És talán módot talált újabb ármanyság által a Tóbiástól küldött levél hatását meghusítani?

Ez utóbbi gondolat mindannyiszor ki-mondhatlan nyugtalanságot okozott a fiatal nőnek. Arcza elhalványult ilyenkor s lázas aggalmok alatt szenvedett.

— Mért nem izentem neki részletesen azon szerencsés alkalomtól, mért nem tudtam, hová utazunk, hová leszünk számkivetve köréből? Mért tiltám el, hogy utánam tudakozódjék, mért nem tettem inkább kötelességévé, hogy módot találjon titkon és Kecseti kémjei által észrevétlenül találkozni velem?... O de gondolhatta e a gyümölcs-telen házasság özvegye, hogy egykor oly égető szüksége lehet kedvese vigasztalására s bátorítására?

Végre az előtte ugy megszeretett székely bérceken közt láthatá magát újra. A régi cselédesség a Kecseti intézkedése folytán újul volt fölcserélve. Köztük Judith egy bizalmas arcot sem talált, mi reá nézve annál kínzóbb volt, mert soha sem állott nagyobb lelki és erkölcsi érdekében, mint most az, hogy Maróthival mielőbb találkozzék, hogy őt egy örömmel lepje meg, egy nem képzelt, egy rendkívüli örömmel. Örömmel? Ah talán az, miben a nő boldogságát, di-csőségét érzi most, válhatik előtte kinszenvedéssé, gyalázattá, kétségbeeséssé, halállá!

„Ugyanazon tett és ugyanazon pálya Trónra viszen egyet, más a kihalálra.“

De a gondviselésben bizott Judith, mely nehéz aggodalmait közt mindig a vigasz sugarait küldé föléje. És ugy hitte, nem csalódott, midőn kertjében borongó gondolati közt andalogva fölpillant egykor s meglátja Maróthi hű cselédjét, a kinskereső Bíró Tóbiást.

— Ah Istenem, uram! szolt Tóbiás, mily nem reményelt szerencse! Nagyságod haza jött. Uram el lesz ragadtatva, s kinscei felének urává tesz, ha hirt viszek neki arról, hogy nagyságodat itt láttam. Itt fognak maradni már, nemde?

— Gondolt-e reám olykor urad? kérdé Judith alig szedhetve magát rendbe azon örömelragadtatásból, melyet neki csak Maróthi e cselédjének megpillantása is okozott.

— Ha gondolt-e? Istenem, de mennyit szenvedett, mennyit sohajtozott! Nem akarna nagyság valamit írni hozzá, mily örömet megvinném, mily boldognak érzene ő önmagát!

— Várj reám itt észrevétlenül — szolt Judith — mindjárt itt leszek, s kinscei foglak, hogy egy levélkém titkon és sietve szolgáltsd egyenesen urad kezébe — szolt Judith és sietve ment szobájába, hol írószerét vevén elé, gyorsan írta a következő levélkét: „Maróthim, kedvesem! Itt vagyok s várlak, bármint megsegényiténnek tegyen ki ellentünk. Hangosan kiáltom ki, hogy szeretem leendő férjemet s gyermekem atyját. Judith.

A levelet sietve pecsételé be s ment azaz Tóbiáshoz.

— Hű cseléd vagy, Tóbiás! szola Judith,

s mégis esküdöt kell adnod, hogy e levelet senkinek át nem adsz uradon, gazdádön kívül senkinek.

— Esküszöm, asszonyom, hogy egyenesen uramnak, gazdámnak kézbesitem azt.

— Vedd addig is előleges jutalmadat, szolt a nő, s Bíró Tóbiásnak nem volt oka kétségbehozni a felette mondott jósálat teljesedését, a mióta a morabene fa alatt az álmódott kinsce helyett a zöld békát kiásta, azóta folyton folyt mindenfelől a pénz zsebébe, elannyira, hogy már Síváradon ősei örökségének egy szép részét visszaváthata, s csak egy szerető szívet keresett, ki-vel életét megoszthassa, s azonnal felmondani szándékozott az apródi szolgálattal, mely reá nézve elég szerencsésen ütött ki.

Judith könnyebbülve érzé szívét s vágyó örömmel nézett azon szempillantás elé, melyben a boldog Maróthi karjai közt láthatja, kinek bírása reá nézve most annál biztosabb volt, mert azon okot, melyet Maróthi atyja fia szerelme ellen felhozott egykor, most elenyészletve érezte.

Egy nap és egy éj telt a levélke elindítása óta. Judith azon reményben volt, hogy Maróthi a szerelem szárnyain fog hozzá szaladni. Éjét nappá téve; de nem történt ugy, s Judithnak alkalma volt azon gondolatra jöni, hogy kedvesének semmi rendkívüli felindulást nem okozott az oly fontos értesítés, és hogy ő csöndesen aludta ki az éjszakát s csak majd napfelkelte után gondolt az utra.

A helyi távolság szerint délutánra várta Maróthit, minután 6 kora reggel meg nem érkeztétven, látható volt, hogy az éjét nem használta fel kirándulásra.

szágmivelés 124,977 frt, építészeti hivatalok 1,014,974 frt, utépítész 5,143,430 frt, vízi építész 1,501,651 frt; fizetések az államminiszteriumnál: államminiszter fizetése 8400 frt, szálláspénz 2100 frt, hivatali pótpénz 8400 frt, egy tárca nélküli miniszter 8400 frt fizetés, 2100 frt szálláspénz; négy osztályfőnök 6300 frttal, 14 miniszteri tanácsos 5250 forinttal, hét osztálytanácsos 3150 forint fizetéssel.

Rendőrségminiszterium. A miniszterium középponti vezetése 201,900 frtra téve, államrendőrségi kiadások 360,000 frt, közbátorság 2,078,500 frt, összesen 2,640,400 frt; és 2500 frt rendkívüli szükséglet; 61,100 frttal kevesebb, mint 1861-ben. A középponti vezetés következő kiadásokat igényel: miniszteri fizetés 8400 frt, működési pótösszeg 8400 frt, osztályfőnök 6300 frt, 3 miniszteri tanácsos 12,600 frt, 4 osztálytanácsos 10,500 frt, 9 titkár 17,010 frt, a középponti rendőrségi lap kiadásai 7200 frt, a „Slovensky noviny“ szerkesztője 4100 frt, a „Wiestnik“ szerkesztője 1500 frt, nyugdíjak 34,800 frt. — A nyilvános bátorság kiadásainak részletes rovatában találhatók: hivatalnokok fizetése 600,221 frt, irodaköltségek 155,068 frt, szolgáló fizetése 124,553 frt, polgári rendőrfelügyelőség 222,664 frt, katonai rendőrfelügyelőség 723,565 forint, rendőrségi foglyok elhelyezése 255,100 frt, hivatalos lapok szerkesztőjeinek 17,536 frt, nyugdíj 222,335 frt.

Külgyminiszterium. Középponti igazgatás 521,100 frt, diploma kiadások 1,417,200 frt, konzuli hivatalok 552,300 összesen 2,490,600 frt, 29,000 frttal többre téve mint az 1861-ki évben. A császári ház és külügyek miniszterének 8400 frt fizetése van, ezen kívül hivataloskodási díjpótlék 33,600 frt; al-államtitkár fizetése 8400 frt, 7 udvari tanácsos 34,650 frt, 7 osztály tanácsos 21,000 frt, 7 udvari titkok 13,020 frt, 9 udvari fogalmazó 11,346 frt. Az irodai hivatalnokok fizetése összesen 27,090 frtra megy, 1 családi, udvari és államleltári igazgató 5250 frt, egy aligazgató 3150 frt, 1 historiograph 4200 frt, főudvarmester 8400 frt; jelírási ügy és fordítási munkálatokért 48,130 frt, a titkos szolgálati kiadások összege ezen miniszterium budgetjében 80,000 frtra van téve; hivatalnokok nyugdíja 60,970 frt, árvek és özvegyek segélydija 26,040 frt. A keleti akadémia költsége 17,402 frtra rug.

A követek fizetési következők: a bajorországi, belgiumi, daniai, hannoverai, németalföldi, sardiniái, svédországi, toscánai követek egyenként 6300 frt fizetést, 12,600 frt hivatali pótpénzt kapnak; a görögországi, svajci és württembergi 6300 frt fizetést és 9450 frt pótpénzt. A badeni, s két heszseni követ egyenként kap 6300 frt fizetést, s 6300 frt pótpénzt. A poroszországi és mecklenburgi követek hivatali pótpénze, fizetése és szálláspénze 29,400 frt; szársországi követ fizetése 8400 frt és 15,750 frt pótpénz; a portugaliai és két sicíliai követek 18,900 frt pótpénzt s 6300 frt fizetést; spanyolországi követ 6300 frt rendes fizetést, 25,000 frt pótpénzt. Az oroszországi követ fizetése 8400 frt, pótpénze 44,100 frt s kap 10,500 frt szálláspénzt. A német szövetségszövetség követ Frankfurtban 6300 frt fizetés, 3150 frt pótpénzzel, a szövetségi katonai bizottmány elnöke (vezérőrnagy) vagy altábornagy fizetés mellett) 12,600 frt. A franciaországi követ fizetése 8400 frt, 75,000 frt pótpénz és 6300 frt szálláspénzzel, ezen követségelnöki tanácsos fizetése 1890 frt; pótpénz 1575 frt, egy titkok 1575 frt fizetés, 525 frt pótpénzzel, két titkár 1260 frt fizetéssel. Angliai követség: követ fizetése 8400 frt, pótpénz 56,700 frt, szálláspénz 10,500 frt; követségi tanácsos 2100 frt fizetés, 2100 frt pótpénzzel, 1 titkok 1260 frt fizetés, 1575 frt járulékkal. Római követség: (szabad szállás mellett a s. Marepalotában) 8400 frt fizet. 54,600 frt pótpénz; köv. tanácsos 3150 frt, titkok 1575 frt, attaché 1050 frt 2 udvari di rota egyenként 4200 frt. Törökországi köv. internuntius fiz. 8400 frt, 52,500 frt járulékkal szabad szállás mellett, köv. tanácsos 2100 frt fiz. 1890 frt p.p. titkár 1572 frt fiz. 1050 frt járul. első tolmács 2100 frt fiz. 2100 frt járul. második tolmács 1575 frt fiz. 1050

frt járul. harmadik tolmács 1260 frt fiz. 315 frt járul. postagazgató 1050 frt Kapu Oglan 515 frt fiz. 315 frt járul.

Ide sorolandók még a következő kiadások: dipl. nyugdíjak 53,725 forint, öröklési kiadások 44,390 frt, a cs. kir. missiók általános hivatalos költségei 146,000 frt. Fentartási költségek a palazzó di S. Marco-e Rómában 5250 frt, a pérai cs. k. palotái és a nyári mulatóhely Bujukdereben 8400 frt, a frankfurti szövetségi palotái 6300 frt, a párisi, londoni és petersburgi missiók alárendelt hivatalnokainak székérbére 10,500 frt, kárpótlás az egyiptomi főkonzulnak azon évenkénti költségeiért, melyek neki szállal okoztattak, hogy a hivatali hely Alexandriából Kairóba tétetett át: 1890 frt, a frankfurti szövetségi iroda fűségellése 1715 frt. — Utí, átköltözési, szerelési segélydijak a missiofőnököknek 21,000 frt. A miniszter- és követek utazásai és rendkívüli diplomai utai kiadások 21,000 frt, egyéb hiv. utiköltségek 56,000 frt. Váltópénzvesztés és váltóköltségek 20,000 frt. — Anyakönyvi összeg a frankfurti szöv. iroda dotalására 16,167 frt. Piatto cardinalio conte Silvestri biornoknak évenként 4000 római seudi (8680 frt), szállás kárpótlás Silvestri cardinalnak 1085 frt. Jutalék gróf Reizach cardinalnak mint a S. Maria dell anima német nemzeti alapítvány pártfogójának 6510 frt. A frankfurti székesegyház restaurációjára 2100 frt, a wormszi sz. egyháza 1050 frt, az ulmi egyháza 1000 frt, az athenai sz. egyház építésére 1050 frt, a jenai egyetem gyámlatására 2000 frt, a nürnbergi german muzeum gyámlatására 1050 forint. Németország régebbi történelm. társaság részére 1617 frt. Az ügynőkségi (konzuli) hivatalok budgetje igen terjedelmes; Ausztria a világ majd minden részén fizetett ügynők által képviselve van. Ezek fő- és alkonzulk, s kisebb nagybör fizetéssel és kisebb nagybör személyzetel vannak ellátva. Ezen kiadások közé számítandó még 8 konzuli növendék költs. 7140 frt. Előfizetés az „Osserva tione triestina“ra 1890 frt. Utí költségek és díjak 13,200 frt; jutalmak és segélyezések 5490 frt konz. nyugdíjak és kegy-pénzek 38,410 frt. (Folytatjuk.)

A bécsi lapok nyilatkozatai a magyar-ügyben.

Olvasóink előtt nem lesz érdektelen, ha rövid kivonatokban jellemezzük azon nézeteket, melyek a birodalmi főváros kitünőbb lapjaiban a magyar s azzal kapcsolatos ügyekről felerleltek; mert habár ezen eszmék nem volna is kifolyásai az ottani döntőbb körök nézeteinek, minden esetre tolmácsai lehetnek a közvéleménynek, már pedig a közvélemény irányának végre döntenie kell valamely kormányzás magatartására nézve.

A főnébki kérdésben a „Oest. Zeit.“, mely a magyarok iránt bizony nem sok jóindulatot tanusított életében, most következőleg nyilatkozik „Ausztria és Magyarország“ feliratu vezércikkében:

„Még mindig vannak Magyarországon emberek, kik reményeiket a külviszonyokba helyezik. Még mindig azzal, hitegetik a népet, hogy mit tesz Magyarországról eme vagy ama idegen kormány, vagy mi történhetik, ha a háboru kitör. Mi nem hiszünk ezen eshetőségekben, és a magyar nemzetet is e tekintetben már igen érzékeny családok érték. De vajha a magyarok Istene, ki egyébiránt minden teremtménynek is Istene, elhárítana éppen az ő országtól és nemzetétől oly catastropha, mely ezen a természetű gazdagon megáldott törzs bizonyos bukását vonná maga után. A magyar hazafiak nem akarják Magyarországot feloldoztatni egy federatív királyságba, a melyen különböző nemzetiségek külön területeken laknak. Mindezen törzsek Magyarországon kívül lakó és még nagyobb népekkel függnek össze, és ha általános népmozgalom törne ki, bizonyára egyik nemzetiség sem lenne az utolsó, mely ön-jogúságot kívánná. Az Ausztriát feldúló mozgalom kezdete véget vetne Magyarországnak.

Bármennyire küzdenek is ezen igazság ellen, azt még

sem képes eltagadni. A külföld és ábrándozók bármiként dugják is be füleiket annak sugallata elől, az nem változtatja meg a dolgok folyását. Részlet-fizetések, a mint ez a magyar országgyűlésen megkísérletett, nem fogják lecsillapítani az egyszer bullámzásba hozott nemzeti érzületet. A magyar, ki lázadásba helyeztetni reményét, törzsének sirját ásná. A törvényes uralkodó tekintélye egyedül áll rendelkezésünkre, mindazon törzseknek, melyek Magyarországon laknak. Csak az képes mindnyájára közt egyiránt fentartani a békét.

Magyarország csak úgy őrizheti meg épségét, ha megragadja azon kezét, melyet neki királya nyújt. Szent István koronája csak úgy marad meg sértetlenül, ha felette a ketős sas lebeg. Mi örömmel nyújtjuk oda jobbunkat, ha arról van szó, hogy „az összállamnak szükségessé vált nagyhatalmi állása Magyarországot történeti államjogi méltóságával összeegyeztessék.“ Nekünk érdeklünkben kell hogy álljon Magyarországot kielégítve, boldognak tudni; ez sarkalatos érdeklünk. Magyarországnak legyen meg a maga méltósága, de az ősz-Ausztriának és hatalmának szintén fenn kell maradnia. Mi nem óhajtnok leigázott népeket látni, de igen szabad összállamot, melyhez Magyarországot egész erejével és teljes méltóságában tartozzék.

A „N. Nachrichten“ 1847 és 1848 czim alatt érdekes cikket hoz, melyet meglehetősen tüzetesebben is ismertetünk, minthogy a magyar alkotmányos viszonyokról fejtegetésekbe bocsátkozik; cikkének corollariuma az, hogy Magyarországgal csak az 1848-iki alapokon lehet kiegyezkedni.

Az „O. D. Post“ azt mutogatja, hogy Magyarország 1848 előtti helyzete és az octoberi diploma közt épp oly mélyesség van, mint az 1848-iki törvények és a februári patens közt, s hasztalan fogna Forgách gróf egy 1847-tes pártot alakítani, mert kiegyeztetés csak akkor lehetne, ha egy alkotmányos közös orgán tudnának kigondolni az adó megajánlást, katonaadást, és népgazdasági ügyekre nézve.

Érdekes az „Ost és West“ czimú szláv irányu lap ezikke, mely a többek közt így ír:

Nem nagy politikai bölcsesség kívántott annak megajánlásához, hogy a mi centralistáink, dacára vélt győzelmüknek Magyar- és Horvátország fölött, elvégre is vissza fognak riadni saját „mindenhatóságuktól.“ Azon titokteljes hírek, melyek a magyar államférfiakkal s pártfőnökökkel újból megkezdett értekezésekről szólnak, megegyezhetetlen bizonyítják azt, hogy Bécsben Magyarországnak a kivételes állapot által történendő kibékítése sikerén kételkedni kezdnek. Ez politikai előhaladás, mit sem a „jóérzelmségnek“, sem egy párt „jó akaratainak“, hanem leginkább a mi pénzügyi szükségletüknek köszöhetni, miből minden lehető okos uton módon meg kell szabadítani, hogy az állam a legszorosabb gazdasági s politikai bajoknak ne tévessék ki.

A nemrég még oly nagyon gyalázott „october-férfiak“ra gondolásnál megjegyezzük, hogy e párt csupán tábornokokból áll hadsereg nélkül, s az országban ép oly kevés hozzátartozókkal bír, mint a bécsi centralisták.

Egy ily párttal alkudozni semmi előny a kormányra nézve, mert ennek nem az az érdeke, hogy egyes személyeket, de az, hogy Magyarország népének többségét elégtesse ki. Mi megengedjük, hogy a kormánynak nehezen esik a magyarországi szabadelvű pártköz fordulni, mivel ez eddigelé semmikép sem mutatkozott hajlandónak alkudozásra lépni; azonban egy gondolkodj, hogy mégis megérdemelne a fáradságot megkísérteni: ha vajjon e párttal végre is nem lehetne-e kiegyezkedni?

Az octoberi diploma a magyar alkotmány visszaállításának jogos jelentőségével bír azon alakban t. i. melylyel birt ez alkotmány mielőtt felvetetett; tehát a magyar alkotmány azon alakjában értendő, melyet az 1848-diki törvényhozás rubázott reá.

Mi nem tagadjuk, hogy ez alak az egységes állam elvének hátrányára van, s hogy itten egy közepet szükségeltetik, hogy a magyar alkotmány az octoberi diploma leg-

Valóban delután egy lovag jelent meg udvarukon, de nagy megdöbbenésükre nem Maróthi, hanem Kecseti volt.

— Csak igen rövid időre jöttem, szolt Kecseti a nőkhöz. Nem a forrón várt, hanem az egykor megvetett szerető jött el, kit boszúállásában maga a természet segít. Bíró Tóbiás esküt fogadott, hogy bizonyos levélket nem ad másnak, mint urának. Elfelelte mondani, hogy ő e kertben egykor kincset keresett s másnap én kincset adtam hűségért. És azóta szolgálatomban áll.

— Rettenetes emberek — szolt elhalványulva Judith.

— Nem lehet Bíró Tóbiást sem hűtlennek, sem eszéyletlennek mondani. Ő tudta, hogy Maróthi szerelme romjairól csak a kolostorba léphetik, s a hü szolgákra többé nem lesz szüksége. Eszélyes volt irányomban érdemeket szerezni. Nyárádton néhány hó előtt e gyűrt fogadtam el, hogy urához vigye, s én levén ura, hozzám hozta. Most tennapelőtt, ezen levélkével lön megtisztelve általa új gazdája. Nagyon sajnálom, Judith; oly hitelt előlegezett, melyet Maróthi ki nem egyenlíthet, miután ő a szerelem országából a hit országába költözött át, s a kék mente helyett fekete talárt visel.

— Kegyed, uram, hazud — szolt Judith, mialatt anyja sikoltozva rogyott össze. — Eljött kintásunkra, de többé nem rettegtem hatalmát, s huzdoljon a törvényszék elé, akarjon velem ekklesiákat követetni, minden gyalázatot kigondolt oly nők üldözésére, a társadalom kigondolt oly nők üldözésére, kiknek szerelmüket szívükből ki nem ültet; én hangosan fogom vallani, hogy Maróthit szerettem és szeretem, s adott szavában és

hűségében szilárdan bizva, anyja leendek gyermekünknek.

— Csak hogy a szerzetek szabályai nem ismernek törvényes atyákat a talár alatt. És Mátyás atya nem tud többé semmit azon Judithról, ki róla lemondott az általam kézbesített levélben.

— Ah rettenetes sejtés!

— Nem sejtés — szolt Kecseti — monddm már, hogy im itt a gyűrt, mit Nyárádton mindjárt átadtam neked Tóbiás. Volt gondom megnyugtanni Judithot, nehogy alkalmat keressen valamely titkos izenet által gátolni Maróthi szándékát. Én megesküdtem, hogy miután enyém nem lehet, Maróthi sem leend. A természet pártomra állott s eszközlte, hogy a kevély Judith tükre jusszon világi erkölcsében is. Itt a gyűrt — hiszen már?

Judith ájulva rogyott alá. Minden veszve volt.

Kecseti eltávozása után Judith még egy reménysugárt keresett azon feltételben, hogy tán csak vadjátékokat üz vele ármányos ellensége, de Maróthi nem szakítá el végképmagát az élettől, a külvilágtól. Bizodalmas embert küldt egyenesen Maróthi birtokába. Ő nem volt többé ottan. Birtokkezelői értesíték a szerencsétlen nőt a rettenetes valórról, hogy Maróthi már néhány hó óta Alfonso atya által ugyanazon szerzet tagjai közé avatattá fel magát s külföldre távozott. Izentek egyszersmind, hogy Judith levélét Maróthi kezébe szolgáltatták.

A nő, ki azon gondolatra, hogy anyja lehet, a világ legboldogabb teremtményének érezte magát, most egyszerre ugyan e miatt a legszerencsétlenebb teremtmény lett; ki egy hét

előtt örömmel érzé, hogy Maróthi atya elébe büszke önérettel léphet, hogy a család jövőjeért aggódó törzs atya szeretetét már oka lesz igénybe venni, most ugyanazon ok miatt irtóztos jövő elébe nézett, látta magát a boszúálló Kecseti martalékaként vetve huzdoltatni, nevét a törvényszékeken, a papi forumokon, látta anyját s ömagát a részére hagyományozott birtokból kidobtatva, az alig 24 óra előtt büszke és boldog anyá nevény hó mulva meggyalázott, világtól, emberektől gúnyolt, üldözött, elesett nő, kit ezen felül azon korszak törvényei is erősen büntettek.

VI.

Az 1713 dik év kora tavaszán nagy vadászársaság gyűlt össze a Bekecs név alatt ismert erdőszégekben, mely Maroszelek északi részén vonul keletről nyugatra, s hol korunkban is még jó sikerrel vadászhatni szoktak.

Az erdőség még pusztá volt azon némi leg élénkítő pásztori zajtól is, mely a nyári marhalegetés alkalmával a székely havasoknak némi élénkséget s hogy egy mondjuk, lakályosságot kölcsönöz.

Inkább a százados búkkók izmos és földből kiérő tövein s korhadott törzseiken elterülő moha, s egy egy korábban fejlődő nyár- vagy ostorményfa levelesirája mutatott valamit a természet azon zöld színének előjelét, mely a bérci tájon oly pompás kikelet közeledését hirdeti.

A feketellő avarok felett gyéren s halványon kiemelkedő zöld fűszálak voltak láthatók, mint remegő kémei a közel virulatnak, kik eljöttek szétáznai a még sivar lég-

körben, s mintegy gyökereik által megsugni ébredő társaiknak, azon perczet, midőn millióként s millió alakban vegyülve az ezerféle tarka virágokkal, kibuvhatnak csiráikból üdvözölni a meleg napot, s a zengő bérczek madár-dalát.

Egy kis völgynyílásra néző tetőn láthatjuk Kecsetit, a mint egy koros székely nővel mély beszélgetésbe van vegyülve. A völgynyilatban egy pásztorki volt látható. Nyáridőn agg olábnó szokott ott lakni, kinek meglehetősen szép juhnyáját fiai e bérczen pásztorkolják, illő díjt fizetve e haszonvételért azon székely helységeknek, kiket az erdő tulajdonosi joga illetett.

A nő felszármaza a megyékről egyik közel székely helységben lakott s azóta fiai és unokái annyira elszaporodtak e helységben, hogy ma hitfelekezettük egy kis kápolnája látható ottan, habár a hívők annyira elmagyarosodtak, hogy elődeik nyelvét már csak alig értik s annyal kevésbé beszélnek.

— Bizonyos, uram — szolt az asszony — hogy az öreg Vasziáné itt hazamosabban mulatott. Uram beszélté (fjért érté) a nő, így nevezvén férjéket a székely nők) a mint monddm, uram beszélté, hogy itt e vidéken a mult hónapokban taplóit keresve látott egy uri nőt kirohanni ama kunyhóból vad kacagás között. Az uri nő aligha eszén volt. Az Isten irgalmazzon lelkeknek.

— Isten megnyugtassa őt, beh kár, hogy nem él. Ugy mindent elbeszélhetne: nagy teher nyomta lelkét, haldokolva mondd nekem, a mit elmondhatta. Az Isten nem akarta, hogy mindent elmondhasson, s elvette tőle a szót, mint attól a szegény uri asszonytól.

(Folytatjuk.)

főbb elveivel összhangzásba hozattassék; de mindenkor azt állítottuk s most is azt állítjuk, hogy ez csak törvényes úton, tehát az országgyűléssel egyetértőleg kísérelhetők meg.

De mindaddig, míg a kormány a februári alkotmányhoz jelen alakjában szorosan ragaszkodik, Magyar- és Horvátország is szorosan fognak ragaszkodni alkotmányukhoz s minden kiegyenlítés lehetetlen lesz, mivel Magyar- és Horvátország, alkotmányuk ellenében, az octroyálás elvét nem ismerik el.

Az „Ost. d. Post“ azt írja, hogy ha a Magyarországi oppositót az alkotmányos összálam ellenében, minden túlságából, külsőségeiből s mesterkéltiségeiből kivetkőztetnék, az egész ellenszempont magvát csak az képezné, hogy az ország nem akarja a költség-megszavazás jogát a többi tartományokkal együtt gyakorolni. Még Deák elmélete a tisztán személyes unióról sem fogná a köznapit észit kártó oppositóriát lekiesíteni; de a mit minden ember megérthet az: hogy Magyarországnak vére s vagyona fölött csak a pesti országgyűlés, nem pedig valamely bécsi parlament rendelkezhetik.

Ez eszmét rövid időn kiírhatni, haszontalan s vakmerő remény volna.

A magyar autonomisták épen úgy nem akarnak követeket küldeni a diploma szerinti reichsrathba, valamint a magyar centralisták sem a mostani reichsrath képviselőházába.

Azon pénzügyi dualismus, melyet Magyarország követel, mélység, melyen keresztül egyelőre sem az „ösi alkotmány“, sem a „martiusi törvények“, sem a „diploma“ és „patens“-ből kiindulva hidat nem verhetni.

Ezért mi azt tartjuk, hogy minden kiegyezésről hír mindaddig alapatlannak tekintendő, míg az adó, hadsereg és nemzetgazdasági ügyekre nézve egy alkotmányos, közös organumról nincs szó; csak midőn e cél valószínűsége végett kellő alakot feltevése lesz szóban, akkor adhatunk hitelt a kiegyezés valószínűségére is, s akkor bizonyára a Lajthán innen sem hiányzanék e részben az előzetesség.

Igen érdekes a „Morgen Post“ nyilatkozata, mintán e lap igen is osztrák érzelmű. Ez újul mutat a porosz miniszteri memorandumra, melyet Beust nyilatkozatánál ellenében adtak ki, s látja az Ausztriát fenyegető veszélyeket, s a Magyarországi kiegyenlítést igen kíváncsnak látja. Az ezen királyságban alkalmazott provisoriuma nézve kimondja, hogy hatása éppen nem kedvező, s kimondja, hogy minél inkább közeledünk a tavaszhoz, annál sürgetőbb lesz ezen provisorium megszüntetése. „Nem tudjuk mit hoz a tavasz“ — írja e lap — de az bizonyos, hogy lehet Ausztria még inkább el lesz szigetelve mint eddig volt. Ausztriának tehát merőben saját erejéhez, saját eszközeihez kell folyamodnia, hogy szembe szállhasson a történhető eshetőségekkel. stb.

KÜLÖNFÉLEK.

— Tegnap a muzeum tudományos ülésében Kővári László értekezése a leopoldi oklevélről s Brassaié a naptárak fontosságáról olvastatott fel.

— Főkormányzói tanácsos Szaecsvai Zsigmond ur ő mlga előbbi nyugdíjas állapotba visszahelyezése iránti kérelmét benyújtotta.

— A mint a „Korunk“ írja: az erdélyi megyékben és székei székeiben állítandó törvényszékek szervezetében a főpontok következők: A sedriák függetlenek a politikai közigazgatástól: hivatalnokai legfelsőbb helyen vezetnek ki, a mennyiben lehet, a rendelkezés alatt álló bázai hivatalnokokból; Hunyad, Alsóféhé, Belső-Szolnok, Torda- és Kolozsmegyékben két két, egymástól független törvényszéki osztály lesz. A megyékben, vidékekben és székei székeiben lesz összesen 15 törvényszéki osztály, melyek egyszersmind az urbéri ügyekben is első folyamodású bíróságokat képeznek. A személyzet a két törvényszékek ellátásán megyékben legalább hat-bat bíróból fog állani; a többiekben 8—10 bíró lesz kinevezve. Összesen kell 140 törvénybíró. Lesz tehát összesen 20 t. széki osztály, a melyek elnöke a főbíró, alkapitány vagy alkirálybíró. Kell ezenkívül 20 aljegyző, mint tollvezető; ugyanannyi iktató és levéltárnok. Irnok anyyi, a hány bíró van. Szolga minden osztálynál kettő. Az államügyesség kötelességét a kir. fiscalisok teljesítik, a kik mellé egy alügyész jő. A törvényszékek teendője ugyanaz lesz, a mi volt az ezelőtti kerületi törvényszékeké. Az ehők a törvényszék helyén tartozván lakni, szállásbértül 500 ftal többet kap. A bírák fele 800, fele 700 ft fizetést huz. A kir. fiscalisok, kik mint önálló elnökök működnek, az első osztály bírákhoz hasonlóan fizetést kapnak; az aljegyzők, iktatók és levéltárnokok fizetése 500 ft; az irnokok 400, a szolgáké 300—250 ft. — Az eddigi árjai biztományok helyébe lépendő árjai székek ülnökei 200 ftot kapnak s nem tartoznak a törvényszék helyén lakni.

— Marosszékről hiteles kézből igen érdekes közlést veszünk. A tisztviselők visszalepési nyilatkozatát az egész népség méltó aggodalommal vette. De a lemondó tiszték iránti bizalmának fényes tanujelét adta azáltal, hogy a községekől önkényesen felajánlott kölcsönpénzt, most is a lemondás után eső angariákban minden habozás nélkül beosztatták. Közrendőrségi tekintetben feltűnő volt az, hogy ha bár a karácsony ünnep s újvi lakomák korszak a tisztviselők lemondási nyilatkozata után következett, semmi rendőrségi átlágás, a legkisebb verekedés sem történt az egész székekben, a mi pedig a legkevésbé igazolt időben is megtörténik. — Vajha a kölcsönös kiegyenlítés fenn és alatt odaadhatnának, hogy a felbomlás és újra alakulás kísérletei kimaradhasanak, s ama népszerű tiszttség felhagyott helyét elfoglalhatná megint.

— Ö Felsége tábornagy Benedek ő nmlgaoh egy millió forintot utalványozott, melyből Olaszországban egy nagyszerű katonai kórház építtessék.

— Az „Aut. Corr.“ tudni akarja, hogy jan. 12-kén Kalkburgban gr. Apponyinál több magyar mágus tanácskozást tartott, melyben gr. Forgách a kancellár is részt vett.

— Bécsben megint fölmerült azon hír, hogy a három

kancellárt a Reichsrathba a budget tárgyalására meghívják, s gróf Nádasdi késznek is nyilatkozott a „Scharf. Corr.“ szerint a szükséges felvilágosítások megadására az erdélyi pénzügy felől; míg a horvát s még annál is inkább a magyar kancellár részéről a megjelenésre nézve a leg-határozottabb vonakodás mutatkozik.

— A Miskolcson elfogott tisztviselők közül, kiket azért fogtak el, hogy az újonnan kinevezetteknek nem akarták kiadni a peres leveleket s depositumokat, Jekelfalusi ezen megtagadás okául, azt adta, hogy ő az új városi hivatali karban a város igazgatására nézve mi garantált sem lát, s különben is nem akar velők semminemű érintkezésbe jöni. — Ezen elfogatás Miskolcson nagy izgatottságot szült.

— A Kisfaludi-társaság februárban tartja első nyilvános ülését a régiak alakjára, melyek érdekes felolvasások által megannyi költői ünneppel képeztek.

— A „P. L.“ felelőti, hogy a bécsi centralista közlönök néhány nap óta folyvást kürtölik, miszerint Magyarország „october“ esei majd „szabadelvtű“ a kiegyenlítés fölött tanácskozmányokat tartanak. S e mellett egész előszeretettel kiemelik, hogy a magyar szabadelvtű a centralisták kezét akarnak fogni azon célból, hogy a „feudalisták“ késztülően levő támadását kiparirozzák... ez új taktikát illetőleg azt sem kérdjük mond a „L.“ — ha vajjon nem azon titkos célból történik-e, hogy eddigi bratinkait is a reichsrathban elidegenítsék tőlünk, — hanem egyszerűen s határozottan kijelentjük, hogy e pillanatig országgyűlésünk irányadó tagjai részéről egy ily egyetemesülésnek még csak kísérlete sem tétetett.

— A „Botschafter“ arról értesít, hogy mihelyt ő Felsége visszatér Bécsbe, a magyar törvénykezésre vonatkozólag két illetékességi kérdés fog legfőbb elhatározás illetőleg jóváhagyás végett eléje terjesztetni. Az első az lenne: hogy melyik hatóság körébe vág a magyar fenyítő törvényszéki ítéleteket a kiszabott büntetés enyhítési mértékének kijelölése mellett megkegyelmezés végett felterjeszteni. A második kérdés az, hogy melyik hatóságot illeti valamely per visszahelyezése joga.

— A „P. H.“ írja. Mint hiteles forrásból halljuk, Ungmege főispáni helytartója, a ruthen notabilitásokkal (kik közt a munkási püspök ő mlga is jelen vala,) értekezletet tartott a ruthen nemzetiségi biztositása kérdésében, s a többség (29 szóval 3 ellenében) a magyar nemzettel való hű összefüggésben helyezé saját nemzetisége legnagyobb biztositását. — E becsületes határozat például szolgálhat minden oly népfajnak, mely az Ausztria és Magyarország között fenforgó differentiaikat veszélyes concessiók kicsikarására akarja felhasználni. — Ausztria ily concessiók által önmagán üt sebeket, a magyar nemzet pedig az ország integritásának esorbitásába éppen oly kevésé fog beleegyezni, mint nemzetisége, ősi törvényes jogainak megszorításába. Ez a pacificatio két leglényegesebb feltétele.

— A nyugalmazott katonatisztek számára a bécsi hadügyminiszteriumban egy új tervet dolgoznak, mely által lényeges összeget akarnak meg gazdálkodni. E terv szerint a szolgálata képesek újra behivatnának a hadsereghez; a szolgálathéptelenek pedig dohánygyedárulás vagy lottogyűjtések adományozása által segítettének.

— Succesio és képviselőt cím alatt, egy az erdélyi reformatusokra nézve igen érdekes munka jelent meg Pesten, mit az illetők figyelmébe ajánlunk. A munka ára 30 kr., kapható Kolozsvárt Demjén Lászlónál.

— Turóczmegyéből írják, hogy az azon megyében kebelezett Kossuth nevű helységben m. évi nov. 29-kén hunyt el életének 78-dik évében Kossuth, szül. Zolnensis Anna asszony. A boldogult férje egy ágából származik Kossuth Lajossal. — Kossuth Anna asszony végrendeletében birtokának azon felét, melyet számos éven át öze-gyi jogon birt: Kossuth Lajos fiainak hagyományozá. — Béke hamvaira!

Közgyűlés.

Az erdélyi lovaregletnek jövő martius 1-ő napján Kolozsvárt a casino helyiségében délelőtt 11 órakor közgyűlése leend, miről is a tisztelt részvényesek ezennel értesítettnek. — Kolozsvárt, januar 14-dikén 1862.

Bíró Lajos m. k.
lovaregleti titkár.

POLITIKAI HIREK.

Franciaország. A Trentügy kiegyenlítése, ugylát-szik, csak kis mértékben menti fel az európai diplomatiát az oceanontuli események által okozott gondoktól. A külön-szövetkezett államok elismerésén kívül ott van még a mexicói kérdés. Elmlive volt már régebben, hogy ez utóbb érintett állam belmozgalmainak szemleltartására, a tetleg beavatkozott Spanyolországon kívül, Angol- és Franciaország is egy-egy hajórajt küldötték; valamint, hogy a francia sajtó nemcsak európai érdekekkel, hanem éppen Ausztria viszonyainak rendezésével is törekedett ez ügyet kapcsolatba hozni. Most a mint a Trentügy báltérbe vonul, e kérdés vitatása újabb élénkségnek látszik indulni, s a hivatalos „Moniteur“ egyik közelebbi számában oly hatásra számított modorban cselelt a mexicói eseményeket, mi nemcsak egy európai beavatkozás szükségességét emeli ki, hanem nagy-mértékben igazolja azon régóta keringő híreket, miszerint Franciaország óhajtáná, hogy Mexicóban monarchia állítassék fel. Egy állítólag Vera-Cruzról kelt tudósításban, több részletes adat elősorlása után, melyek a személy- és vagyonbiztonság felbomlására, általános üzletpan-gásra, s a fejlettség elharapozására mutatnak, a következőket olvassuk: „Mind ezen egyes adatok egy valóban szomorító képét nyújtják a helyzetnek s mutatják a beavatko-zás sürgetős szükségességét. Itt többé semmi kormányzat nincs: a társadalom visszacsúsz a vadság állapotába, s Európának ez ügyben talán nagyobb érdeke fekszik, mint egy csupán pénzügyi és kereskedelmi kérdést megoldani. A roz oly magas fokát érte el, hogy a népesség józan része mélyen beható módosításokat óhajt az államszer-kezetben. A köztársasági kormányalak s a rozul értett szabadsággal visszaadás nagy visszahatást keltettek, s mi-előtt Mexico ezer követelének nagyraavagyó törekvései közt

jobbba balra ingadoznék, egyszer csak előnyösebbnek fogja találni az amerikaiak karjai közé vetni magát. Európának valódi érdekeiben áll, ezen szép államot biztosítani.“

Olaszország. A francia külügyminiszter Antonelli bibornokhoz egy jegyzéket intézett, melyben felfejti, meny-nyire előnyös a pápai kormányra nézve, ha II. Ferenc királyt Róma elhagyására bírja; annál is inkább, mivel men-helyi dolgában, akár Franciaországban akár másutt, nem szükülködik. Azonban jan. 6-ról tudósítók szerint, e jegy-zéknek nemcsak hogy sikere nem lett, sőt a bourbon comité azon tintetéssel felelt rá, mely szerint egy Rómában nyom-atott, de Nápolyban jan. 8-án keltnek hamisított proclama-tiot küldött Nápolyba, mely proclamatóban „a bázai comité a nemzetőséget“ felszólítja a piemontiaknak az országból kiűzésére s e szavakkal végzi: „Bajtársak! Nekünk nincs szükségünk a piemontiakra. Ki kell takarodniok; de számot is kell adniok mindarról, a mit elloptak. Maradjunk mi ná-polyiak magunkra, hogy ügyeinket magunk rendezhessük. Nem a külföldnek, hanem az egybegyűlt nemzetnek van joga sorsunk felett határozni.“

Más tudósítások szerint, a közelebből érintettük hír ellenére, ő szentsége újból elhatározta volna, hogy május-ban csakugyan összehívja az egyház jelen helyzete felett tanácskozándó oecumenicum conciliumot.

Mindamellett, írják Bécsből a „P. L.“-nak, többé nem titok, hogy a pápa, valamint Ferenc király is már meg-barátkoztak azon gondolattal, hogy rövid időn oly esemé-nyek következhetnek be, melyek székhelyeiknek egy más városba leendő áthelyezését szükségessé teendik. A mily mértékben feszültebbek a viszonyok Páris és Róma között, azon mértékben barátságosabbak Páris és Turin között.

Oroszország. Varsó, jan. 8. A kormánylap elején ma egy tavstüργöny áll, mely szerint Oroszországnak a szent széknél rendkívüli követe és felhatározott minisztere arról értesíti a külügyminisztert Szt. Pétervárt, hogy folyó hó 16-dikán Felinski varsói érsekké felavattatott. — A tan-ügyi biztositásnak egy kibocsátványa tudaja, hogy a len-gyel királyságban gymnasiumok, real- és nyelvészeti isko-lák e hó 20-án ismét megnyitottak. A tanév július 31-ig tart. Az eddigi tanterv, legalább a felsőbb osztályokra nézve, csekély módosításokkal mindaddig megmarad, míg az új szervezet életbelép. Végre tegnap a nagy színház ismét megnyitottat, mintán városunk mult évi február 27-e óta minden drámai előadást nélkülözött. A közönség természetesen csaknem kizárólag oroszokból állott; földszint a tisztikar volt túlnyomó, a páholyokban csak orosz családokat lehetett látni. A helytartó azonban nem volt jelen. A szin-ház belseje a szünidő alatt igen díszesen megújítottat, s a szinpad felett volt orosz sas el lón távolítva. De a lenger-yelek egyelőre nem szándékoznak a színházat látogatni. Okul a nők által még folyvást viselt országos gyászt s a tem-pломok bezárását hozzák fel. Az utóbbi ok remélhetőleg hamar megszüntik, de a lengeryelek hangulatának javulására természetesen más, sokkal kedvezőbb események kívántatnak.

Dunafejedelemségek. Az „Allg. Pr. Ztr.“ Moldva-és Oláhország egyesítésére vonatkozólag némely érdekes előzményeket hoz fel, melyek Kuza herceg megválasztá-sának előtte és utána közvetlenül történtek. A Dunafejed-lemségek egyesítése, mond az idéztük lap, élénk óhajta-sa volt Franciaországnak. Hogy ezt előkészítse, Talleyrand urnak a helyszínén arra kellett működni, hogy mind a két fejedelemségben ugyanazon jelölt nyerje a többséget. Oro-szország is kívánta ugyan az egyesítést, de idegen fejedele-m alatt, ki által inkább hitte ottani befolyását érvényre juttat-hatni, mint ha egy benszüllött bojár jut a fejedelmi székre. Midőn tehát Kuza megválasztása valószínűvé lett, orosz befolyás következtében történt az, hogy a bojárok Kuza ál-tal a választás előtt, azon ígéretet tették, hogy mihelyt az unio államjogilag elismert ténynyé válik, ő azonnal vissza-lep egy idegen fejedelelem javára. A porosz lap állításá sa-zint Kuza megtette az érintett ígéretet s annak következté-ben lett megválasztva. Az unio tetleg végrehajtottat, s ak-kor a bojárok által államjogilag is ohajtván megalapítva látni, ügyök előmozdítására egy ügynököt küldötték Konstantiná-polyba, Negri ur személyében. Ennek sikerült aztán végre az orosz és francia diplomaták segítségével az ismeretes, természetesen sok zarándékkal férczett Fermánt kieszkö-zölni. Most már a „Pr. Ztg.“ szerint az a kérdés: meg-tartja-e ígéretét Kuza, átengedvén székét egy idegen fejedele-mnek? vagy pedig azon lesz, hogy a már kezében levő hatalmat állandósítsa? Még a folyó hónapnak feleletet kell hozni e kérdésre.

Németország. A nemzetiségi surlódások egy saját-ságos adatáról értesít a poseni lap. Kozminban (Posen) Niegolewskit tekintélyes lengyel választottat meg követé a porosz országgyűlésre. A választási biztos sietett azonnal értesíteni Niegolewskit az eredményről; ez azonban nem fogadta el az értesítényt, mivel németül volt írva, s a postaküldőnc kénytelen volt azt N. ur ajtajára szegezni. N. még mind ez ideig nem küldötte be az elfogadási nyi-latkozatot, s így előreláthatólag, újabb választásnak kell történni.

Spanyolország. A kormány Alhama és Mara-maros urakat perbe fogatta s protestans istentisztelet gya-korlásáért s a biblia terjesztéséért két évi gályarabságra ítélte el. A „Journ. d. Deb.“ ezen ítéletet a következők észrevétellel kíséri: „Nem akarjuk olvasóinkat annyira meg-sértetni, hogy ez ítéletre csak egy szót is vesztegessünk.“

Portugallia. A Lissabonban közelebből előfordult zavargásokat a „Pays“ hiteles külfökből kapott tudósítá-sok szerint következőleg írja le: „Ponte grófot, ki a palotából baza felé ment, az utcán nagyon sérelmeztek. Őt sebet kapott fejére s egyet karára. Ha az őrsereg segítségére nem jön, házat nem érhetne volna el élve. Valoda marquis palotáját földülták, s a palotaort lábáról leütöttek. Gr. Tho-mar és Gouté marquis házeit is kirabolták s a kristályedé-nyeket összetörtelték. A sz. Miklós templomot is kirabolták.

A hadügy- és gazdaságtudományi minisztereket, kik a csoport felé szekereztek, kényszeríték kiszállásra kocsijokból; azonban szabadon bocsátották. A rendtelenség e jelenetei egy egész napig tartottak. Azótától fogva a város lakói lecsillapodtak, hol most a legnagyobb nyugalom uralkodik.

A zavargások okául, mint már korábban jelentve volt, a népek azon gyanakodását mondják, hogy a királyi családban történt halálozások és betegeskedések mérgezés eredményei.

Ujabbak. A „Vaterland“-nak egy pesti tudósítása szerint, az országgyűlés jövő áprilisban ismét össze fog hivatni Pestre.

— A „Kr. Ztg.“ brüsszeli levelezője jó forrás után írja, hogy azon tudósítások, melyeket b. Bach Bécsbe küldött igen nyugtalanító természetűek. Franciaország elvégre komolyan látszik venni a dolgot, s Antonelli és Lavallette urak közt heves felépések történtek. A francia diplomata többek közt ezeket mondá: „És ha ez tovább is így megy, végre meg kell mutatnunk önöknek, hogy mi II. Ferenczet önök akarata ellen is el tudjuk innen távolítani.“

Bach b. azon meggyőződését nyilvánítja, hogy ha Franciaország komolyan kezd akarni, Rómában engedni fognak.

— Olaszországi tudósítások szerint Anconát nagy sietséggel élmezik, mintha a háború küszöbén állana, 10,000 ember számára rendeznek be laktanyákat, kiket Nápolyból várnak. Ezek nagyobb része hihetőleg a most besorozott újonczokból fog állani.

— Folyó hó 3-ra viradó éjjel egy csapat pápai katona, lovassággal és ágyúkkal, nagy sietve utnak indult Tivoli felé. Hir szerint Campagna határait mennek, hol piemonti csapatok beütésétől tartanak.

— A nápolyi újonczozás igen jól sikerült. Eddigelő már 40,000-et soroztak be a nélkül, hogy valami nehézség adta volna elő magát.

— Chiavone, az ismeretes bourbon-guerilla vezéről két ellenkező hír kering. Egyik szerint II. Ferenc király rendeletet küldött neki, melyben a parancsnokságot elveszi tőle, de a parancsnok nem

engedelmeskedett, sőt a rendeletet vivő futárt agyonlövette. A másik hír szerint a Farnese palotában karácsony óta egy rejtélyes egyéniség van látszólagos fogságban, a ki nem más mint Chiavone, miután II. Ferencz, hogy működésétől elvonja, jónak látta őt berendelni udvarába.

— A magyar kérdés kiegyenlítésének legutóbbi variója az, hogy Schmerling miniszter lelépik, mit határozottan állítanak, hogy azután mi következik? erről több a vélemény; némelyek azt hiszik, hogy Ürményi fogja átvenni a cancellarságot, s eszközölni a követválasztást az áprilisban tartandó országgyűlésre; mások azt hiszik, hogy gróf Apponyi egy magyar miniszterium elnökévé nevezetné ki, mely a bel-, oktatás, igazság és közlekedés minisztereiből fogna állani. Ezen miniszterium azonnal egybehívna az előbbi országgyűlést s az 1848-ki törvények revisióját ajánlaná. Ugyanez országgyűlés egy választmány küldésére szólíttatná fel, mely a pénzügy felett a reischsrathal egyezkedjék. E hirt a rendesen jól értesült „Kölni Zeit.“ hozza.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Hirdetmény.

(437)
Sz. 65 1861

(1—3)

Kolozs megye derékszéke részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Korbuly Bogdán kolozsvári kereskedőnek, mint Izai Márton jogutódjának folyamodására mgs. báró Bánffy Zsigmond ur ellen fennálló 2000 frt. o. é. váltóbeli követelése és járulékaiknak u. m. 1860 január 1-ső napjától a fizetés napjáig járuló 6% kamatja, továbbá 15 frt. 5 frt 17 kr. 4 frt 87 kr. 70 frt 26 kr. 36 frt 27 kr. 79 frt 17 kr. és 10 frt 30 kr.-ban eddig megállított, ugy az ezután még felszámítandó perbeli és végrehajtási költségek felhajtása végett adós báró Bánffy Zsigmond urnak Bánffy-Hunyadon és a hozzá tartozó Sárvasár, Malomszeg, Nagy-Sebes, Igeristye és Nyires helyiségekben levő, a végrehajtató fél részére bíróság lefoglalt és 247,415 frt 46 2/3 krra o. é. becsült ingatlan javainak még a felosztott kolozsvári es. kir. kerületi törvényszék 1861 január 10-én 12060/. 1860 szám alatt kelt végzésében jogigényesen elrendelt, de az irt törvényszéknek időközben történt felosztása miatt meg nem tartott bírói elárverezésnek teljesedésbe vételét mai napon elrendelte ezen derékszék, és az árverezésnek Kolozsvárt a megyeháznál főjegyzői irodában a kolozsvári es. kir. kerületi törvényszék által 1861 január 10-én 12060 1860 szám alatt kelt végzésében megállított feltételek szerinti végrehajtására két határidőt tűz ki u. m. az 1862-ik év június 24-ét és auguszt 25-ét mindenkor délelőtti 9-orakor kezdetvén az árverezés, — mely határnapok 1-sően az ingatlanok csak is a becs, vagy azon feletti áron, a 2-on pedig a becsü áron alól is a többet ígérőnek el fognak adni.

Miről a vásárolni szándékozók oly hozzáadással értesítetnek, hogy az árverezési feltételeket a derékszéknek a megyeilevélárban bármikor megtekinthetik, különben a vásárlók 5% bánatpénzt kötelesek az árverezéshez való hozzászólások előtt letenni, köteles továbbá a vásárló a vásár-összeg felét két, másik felét pedig három hónap alatt az árverezés napjától számítva lefizetni.

Egyszersmind felszólíttatnak a jelzálogos hitelezők, kik az elárverezendő ingatlanokra zálogjoggal bírnak, hogy követeléseiket az ingatlanok eladása előtt, annál bizonyosabban jelentsék be, mivel csak magoknak köszönhetik ha a vételár megosztása közbejövésükön kívül fog megtörténni, és abból a mennyiben az netalán a követelések fedezésére elegendő nem volna, részletet nem fognak.

Kolozs megye derékszékének 1862 jan. 7-én tartott üléséből kiadta Tóth Samu főjegyző.

(438)
Sz. 2278 1861

Hirdetmény.

(1—3)

A kolozsvári tanács mint városi törvényszék részéről közhírré tétetik: hogy Szathmári István és neje Váradi Sárának Reisz Gábor részére 113 frt 40 kr. o. é. és 70 frt 35 kr. o. é. követelés és törvényes járulékaik erejéig lefoglalt s 2998 frtba becsült hosszuszappany-utczai 377 számú házaz telkők 1861 évi 628 szám alatti hirdetés feltételei szerint 1862-ik évi január 31-ik és február 13-ik napjain mindenkor d. e. 10 órakor kezdődőleg közráverés útján el fog adni.

Sz. kir. Kolozsvár városi törvényszékének 1861-ik év dec. 31-én tartott üléséből kiadta Gothárd József főjegyző.

(436)
548 1861

Hirdetmény.

(2—3)

Sz. k. Erzsébetváros tanácsa részéről, mult karácsony hó 16-án végrendelet nélkül elhalálozott ersébethvárosi polgár és kereskedő Szenkovits Miklós lehető hitelezőinek ezennel tudtul adatik, miszerint addig is, még az ettől hátra maradt vagyon elrendelt özveirása véghezvitelével a néhaiak vagyona kitisztíthatatnék, ezen hagyatékbeli fizetések tétele hivatalból megszüntetett.

Sz. kir. Erzsébetváros Tanácsának 1862-dik év január 3-án tartott üléséből.

NEM HIVATALOS.

(434)

Hirdetmény.

(3—3)

Miután b. magyarutczai lisztraktárunkat a dézsi gözműalmi, elismert jószág s finomságu lisztnekemmel újra gazdagon elláttuk, — felhiva érezzük magunkat a nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe ajánlani, a midőn is azon kedvező helyzetben vagyunk, hogy eddigi árát lisztneinknek mázsánként 1 forinttal o. é. lejjebb szállíthatunk, ugyanis:

Árak költségmentesen, készpénz-fizetés mellett:

Legfinomabb	Hengerliszt	ft 13. 50.	(Zsemlyelisz	Nr. 3 ft. 8. 50.
	Király „ Nr. 0	11. 50.	„ Kenyér „	4 „ 6. 50.
Finom	Mont „ 1	10. 50.	(Zsemlyekása legfin.	„ 13. 50.
	„ „ 2	9. 50.	„ közép „	12. 50.

Bátrak vagyunk ennél fogva a n. é. közönségnek szíves megrendelését kérni, kinyilatkoztatván, hogy mint nagyobb, ugy kisebb mennyiségben is képesek vagyunk a vásárlók szükségleteit bármikor, szokott megelőző figyelem mellett, gyors kiszolgálással ellátni; nemkülönben fűszerárunk, valamint saját gyártmányu s általános elismerésnek örvendő pusach, csaj-essenciáink, különféle liqueurink és másnemű édes-italaink is mindenkor dús mennyiségben, a legjutányosabb ártalálhatók.

Kolozsvárt, 1862 január 8-án.

Schwarzl és társa.

(442)

Csalhatlan léreg-irtó szer!

(1—3)

Alólt batorkodik a t. cz. közönségnek patkányok, egerek, bűdösférgek és sváb-bogarak kiirtására egyaránt csalhatlan szerét ajánlani.

Alólt szere sikerét különféle államhatóságok és magánosok legjobb bizonyítványai- val igazolhatván, s nagy helyiségekből önmaga által az említett **férgek kipusztítása** után csak akkor igényelvén jutalmat, ha 1—2 nap alatt **szerének tökéletes foganata** van, élénk részvétet reménil.

E szer **10 évig** is tartható és sikerrel alkalmazható.

Egy mindezen férgeket-irtó szer szelenczjének ára használati utasítással együtt **1 frt. 10 kr. oszt. ért.**

Bizonyítvány. Hogy Riesz Guttman vegyész az alábbirt czukorgyárban a kártefony patkányokat és egereket s mindennemű bogarakat saját készített szereti által ugy kiirtotta, hogy őt e tekintetben mindenkinek ajánlhatjuk. — Kelt Kassán, márt. 21. 1861. A kassai czukorgyár által: Alapfi s. k.

Kapható Kolozsvártt egyedül

KISS MOR

ur kereskedésében.

Ugyanott

Vegyészi folttisztító víz

a foltok mindennemű kelmékből azoknak ártalma nélkül való kitisztítására.

Használati utasítás.

Egy kis darabka pamuttal, mely gyöngén belemártatik e folyadékba, a foltos rész kissé megnedvesítettik, utána nagy darab pamuttal a megnedvesített rész addig dörzsölte- tik, mig megszárad. — Ez eljárás által mindenkorra eltűnik a folt.

Egy palaczk ára 80 kr. oszt. ért.

Kereskedőknek sommás vételnél illő százalék engedtetik.

RIESS GUTTMÁN

vegyész Pestről, s egy kir. szabadalom birtokosa.

(440)

Ezennel közhírré tétetik, miszerint Kolozsvár szab. kir. városának, Kolozsvár határan, a taresai pradiumban levő ugynevezett kis taresai hadója, a hozzá tartozó két réttel együtt, folyó 1862-év február hó 15-én a város házánál közráverés útján, — folyó 1862-év április 24-től 1865-év ápril. 24-ig — három évre, haszonbérbe fog adni. —

A feltételek és körlevél terve addig is látható v. tanácsos Filep Samu- vagy a város gazdai hivatalnál. — Az árverezni szándékozók 120 frt bánat pénzzel lássák el magokat. Filep S.

(441)

Takarmány eladás.

(1—3)

Szamos-Ujvár mellett, Széplakon eladó 70 szekér széna, 30 szekér sarju és 30 szekér szalma. Ott helyt megétetés végett mintegy 20 drb. marhára istálló is van. Bővebb tudomást vehetni, ott helyt özv. Makrai Domokosné udvarában, vagy Kolozsvártt Stein Jánosnál.

(365)

A Triesti kir. szab. ugynevezett

(4—4)

Azzienza assecuratrice

(az osztrák állam legrégibb ily nemű biztosító intézete 4 millio alaptőkével ezüstben) **biztosít:**

1. az emberi életre, még pedig egész vagy fél jutalék mellett, nyeresémet osztalékkal, vagy kölcsön jogczimmal;
 2. kiházasítási kiállításokat és későbbkori gondozást;
 3. bizonyos tulélesi esetekben;
 4. bizonyos évenkénti jutalmakba határozott jövedelemre;
 5. tűz- és jég-károsodási esetekre.
- Magyar és német nyelven részletes tervrajz, ugy szintén mindennemű igényelhető felvilágosítás — kívánatra — mindenkinek készséggel szolgáltatnak. Levél által irányzott kérdésekre megfelelőleg választottnak. A tartományokba ügyvivők vannak felállítva.

Erdélyre nézve központi ügyiroda van Kolozsvártt belső monostorutczá óvárbá menő szegleten, az Apor-féle épületben 1-ső emelet 40-dik szám alatt.